

عنوان مقاله:

اثر خشکسالی تالاب هامون بر جمعیت تختک نشین ها

محل انتشار:

دومین همایش ملی مقابله با بیابان زایی و توسعه پایدار تالاب های کویری ایران (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

مرضیه دارائی - دانشجویان کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری

غلامرضا میری

پروین خیاطی - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد زاهدان

خلاصه مقاله:

تالاب هامون علاوه بر اینکه بزرگترین و مهمترین تالاب آب شیرین ایران تلقی می گردد به عنوان هفتمین تالاب بین المللی ثبت شده در کنوانسیون رامسر است تالاب هامون در طول تاریخ تمدنهای بزرگی را در دامان خویش پرورانده در منطقه سیستان از اهمیت بسزایی چه از نظر اقتصادی اجتماعی زیست محیطی و اکولوژیکی و چه از نظر تحولات جمعیتی برخوردار است این تالاب در سالهای اخیر دچار دگرگونی های بسیار گشته و این امر در زندگی روزمره مردم سیستان مخصوصا تختک نشینان نقش مهم و چه بسا حیاتی را داشته است از آنجا که حیات اقتصادی و اجتماعی سیستان بستگی تام به حیات هیرمند و هامون دارد کاهش و نهایتا قطع آب سالانه هیرمند و نیز کاهش سطح هامون ها و تبدیل آن به کفه خشک موجب ظهور خشکسالی هیدرولوژیکی در طی سنوات اخیر شده است که این خود سرمنشا بروز انواع خسارات و آسیب های اقتصادی در سطح ناحیه و نیز مناطق روستایی گردیده است در این میان فقدان واکنش واقع بینانه و علمی در برابر این پدیده مزید بر علت شده و دامنه آسیب ها و خسارات را گسترده تر نموده است در این نوشتار ضمن تحلیل اثرات خشکسالی بر ساختار جمعیتی روستاهای سیستان بخصوص تختک نشین ها راهکارهای مقابله با خشکسالی ارائه شده است و با توجه به اسناد کتابخانه ای و میدانی انجام شده روند تغییرات و تحولات جمعیتی و نیز اثرات و پیامدهای خشکسالی را در اقتصاد و چگونگی از بین رفتن آنها مورد تجزیه و تحلیل قرار داده است.

کلمات کلیدی:

تالاب هامون، خشکسالی، سیستان، تختک نشین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/156323>

